

Zdrowe serce drogą do lepszego życia

Wrocław, 18.01.2019r.

Dr hab. nauk med. Krzysztof Wronecki

Dolnośląskie Centrum Chorób Serca „MEDINET”

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ MGR ALICJI STACHURY-PUŻYŃSKIEJ POD
TYTUŁEM:

„ANALIZA WYSTĘPOWANIA RÓŻNIC W UKSZTAŁTOWANIU POSTAWY I
STABILNOŚCI CIAŁA MUZYKÓW”

Edukacja muzyczna instrumentalistów rozpoczyna się w wieku sześciu lat i jest realizowana najczęściej przez około 17 lat. Praca nad kształtowaniem prawidłowych nawyków podczas gry na instrumencie w okresie intensywnego wzrostu dziecka często przekracza możliwości adaptacyjne organizmu. Wraz z obciążeniami fizycznymi związanymi z utrzymaniem wymuszonej pozycji statycznej, specyficznej dla danego instrumentu muzycznego, pojawiają się obciążenia emocjonalne i psychiczne związane z występowaniem przed

komisją na egzaminach czy też na estradzie. Powyższe czynniki, w czasie intensywnej nauki, predysponują do występowania zmian postawy ciała, obciążenia układu ruchu i powstania łańcucha mikrourazów, które w przyszłości mogą doprowadzić do trwałych zmian rozwojowych w układzie mięśniowo-szkieletowym i mogą też być niekorzystne dla rozwoju młodego człowieka.

W związku z powyższymi stwierdzeniami podjęcie się przez doktorantkę próby oceny wpływu wieloletniej gry na instrumentach muzycznych na postawę ciała studentów jest zadaniem godnym pochwały. Szczególnie interesująca wydaje mi się próba oceny jakości gry na instrumencie na postawę ciała. I aby nie trzymać Państwa w niepewności ; pokazuje się , że nie ma tutaj na szczęście żadnej zależności.

Przedstawiona mi do recenzji praca doktorska to oprawiony maszynopis. Liczy ona 95 stron maszynopisu i posiada układ typowy dla prac doktorskich. Podzielona została na 11 rozdziałów. W pierwszym rozdziale autorka wprowadza nas w problemy szkolnictwa artystycznego w Polsce. Okazuje się, że procent młodzieży realizującej kształcenie w placówkach artystycznych to 2%, a w ośmiu uczelniach na poziomie wyższym kształci się 5,5 tysiąca studentów. W kolejnym rozdziale doktorantka omawia podstawowe pojęcia związane z postawą ciała , równowagą i stabilnością. Stanowi to dobre wprowadzenie do prowadzonych przez autorkę badań własnych. Cel pracy postawiony został jasno i uzupełniony został o 5 celów szczegółowych.

Zdrowe serce drogą do lepszego życia

Materiał badawczy stanowiło 110 studentów Wydziału Instrumentalnego naszej wrocławskiej Akademii Muzycznej wieku 17-26 lat, z czego 78 osób to kobiety. Jest to więc w miarę jednolita grupa badawcza. Badanych studentów podzielono na 2 grupy. Pierwsza to osoby grające na instrumentach wymuszających przyjęcie asymetrycznej pozycji ciała, których była większość, a druga grupa to osoby, u których gra nie wymagała pozycji asymetrycznej. U wszystkich badanych przeprowadzono dokładny wywiad odnośnie czasu i pozycji w czasie gry na instrumencie, a także przeprowadzono badanie antropometryczne, dokonano oceny postawy ciała metodą Wolańskiego i oceniono stabilność posturalną przy pomocy dwupłytowego stabilografu, oceniono aktywność fizyczną przy pomocy kwestionariusz IPAQ i przeprowadzono wspomnianą już uprzednio ocenę jakości gry na instrumencie.

Wyniki badań przedstawione zostały w sposób czytelny i wszechstronny. Liczne tabele i ryciny ułatwiają percepcję dużej ilości przedstawionych badań. Wszystkie uzyskane wyniki poddane zostały wszechstronnej i właściwej analizie statystycznej, co bardzo podnosi wartość pracy. Dyskusja przeprowadzona jest w sposób dojrzały. Autorka swobodnie porusza się wśród uzyskanych przez siebie wyników i odnosi je do 169 pozycji zebranego piśmiennictwa. Są to przede wszystkim pozycje już z obecnego wieku, wśród nich sporo pozycji niemiecko i anglojęzycznych. Cieszy mnie wykorzystanie osiągnięć naszych wrocławskich uczonych specjalistów od stabilografii.

Zdrowe serce drogą do lepszego życia

Na podstawie przeprowadzonych badań autorka przedstawia 6 logicznych wniosków, które całkowicie odpowiadają na cele postawione w pracy. Najważniejsze jest stwierdzenie, że wieloletnie gra instrumentacie muzycznym w pozycji asymetrycznej wpływa na stabilność posturalną i częstotliwość występowania dolegliwości bólowych. Autorka sugeruje konieczność promowania profilaktyki i wprowadzenie do programu uczelni muzycznych odpowiednich zajęć z elementami fizjoterapii. Wydaje mi się to warte poważnego rozważenia.

Z obowiązku recenzenta muszę wspomnieć o drobnych usterkach stylistycznych i pojedynczych błędach maszynowych, które w niczym nie umniejszają wartości pracy. Reasumując stwierdzam, że rozprawa doktorska mgr Alicji Stachury-Pużyńskiej porusza interesujący problem dla zdrowotności muzyków i poszerza stan wiedzy na ten temat. W związku z powyższym mam zaszczyt wnieść do Wysokiej Rady o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego wniosek o dopuszczenie mgr Alicji Stachury-Pużyńskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Dr hab. nauk med. Krzysztof Wroniecki
Profesor nadzwyczajny
Specjalista kardiologii i chirurgii dziecięcej
53-018 Wrocław, ul. Zimowa 14
tel. (071) 339 79 81 6568728